

הלכות קדיש/הרב חננאל עמי ישראל זייני

הפסק בין "ישתבח" לקדיש

א. אסור לדבר בין "ישתבח" לקדיש שלפני ברכת יוצר אור. ולצרכי מצווה או לצרכי ציבור מותר.

ב. הש"ץ עצמו לא יפסיק, אלא אם מדובר בצרכי מצוה או בצרכי ציבור שאינם סובלים דיחוי, והוא היחיד היכול לטפל בהם. ואם הפסיק – יאמר מזמור מפסוקי דזמרא, ואז יאמר קדיש, שהקדיש נאמר בסיום של לימוד תורה או תפילה.

ג. מי שלא היו לו טלית ותפילין, והביאו לו בין "ישתבח" לקדיש, מברך עליהם ואין בכך כל איסור.

דבר שבקדושה לא יהיה אלא בעשרה

ד. אין אומרים קדיש, קדושה ו"ברכו" אלא כאשר יש מנין.

ה. אם הש"ץ התחיל לומר קדיש, ויצאו חלק מן המתפללים ולא נשאר מנין – אם נשארו ששה אנשים לפחות, יסיים הש"ץ את הקדיש. והוא הדין לקדושה. ומכל מקום אסור לצאת מבית הכנסת אם לא נשאר מנין בלעדיו, ועל זה נאמר "ועוזבי ה' יכלו".

ו. אם יצאו חלק מן המתפללים לאחר ברכת יוצר אור, ולא נשאר מנין – לא יאמר הש"ץ את תפילת החזרה.

ז. אם יצאו חלק מן המתפללים לאחר שהתחיל הש"ץ את החזרה ימשיך הש"ץ את התפילה כרגיל עד סוף קדיש תתקבל, אבל לא יקראו בתורה אם אין מנין.

ח. אדם שנמצא בבית הכנסת, והוא אינו נמצא באותו קטע בתפילה שהציבור נמצא בו, או שהוא ישן, אפילו כך מצטרף למנין.

ט. לחזרת הש"ץ, אין צורך לחכות עד שיהיו עשרה, אלא מספיק ששה יסיימו את תפילתם. אולם נכון לחכות שרובו הגדול שהציבור יסיים להתפלל.

